

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 6 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง ประสบการณ์ในชีวิต
โดย จ.ส.อ.เหลือ กล่อมปัญญา

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมฺโม

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกคน ทุกชาติ

ประสบการณ์ในชีวิต จ.ส.อ.เหลือ กลุ่มปัญญา

ผมรู้จักพระครูภาวนาวโรสุทธิ ตั้งแต่ท่านเป็นพระอาจารย์จรัญ วัดพรหมบุรี แต่ผมไม่ได้สนใจเข้ามาปฏิบัติกรรมฐาน จนกระทั่งกองพลที่ ๓ ได้จัดอบรมนายทหารชั้นประทวนขึ้นที่วัดอัมพวัน ผมได้เข้ารับการอบรมในครั้งนี้ด้วย เป็นจำนวน ๗ วัน ท่านพระครูได้เมตตาสอนและอบรมทุกวัน ท่านชี้ให้เห็นถึงกฎแห่งกรรมที่ได้กระทำไว้

ผมเกิดที่บ้านท่าอ่าง ตำบลท่าอ่าง อำเภอบางคลาน (ปัจจุบันคืออำเภอโพทะเล) จังหวัดพิจิตร เมื่อจบการศึกษา ระดับประถมแล้ว ได้มาเรียนชั้นมัธยมที่โรงเรียนประจำจังหวัดพิจิตร เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๓ ในวัยเด็กจนถึงวัยหนุ่มมีชีวิตค่อนข้าง สมบุกสมบัน โดยเฉพาะสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ที่ญี่ปุ่นเข้ามาตั้งกองทหารในประเทศไทย ผมเป็นคนมีเพื่อนฝูงมาก ตั้งแต่เป็นหนุ่มเริ่มเที่ยวเตร่มากขึ้นจนลืมการคัดเลือกทหาร เมื่อเข้าวัยเบญจเพส ได้อุปสมบทที่วัดท่าแพ อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๓ สิกขาลาเพศแล้วได้ไปขึ้นทะเบียนใหม่ ลดอายุเป็นเกิดปี ๒๔๗๙ (โดยการช่วยเหลือของผู้ใหญ่ท่านหนึ่ง) ได้เป็นทหารเกณฑ์เพราะให้สัจจะไว้กับเพื่อน และเพื่อนคนเดียวกันนี้ได้พาเข้าโรงฝึกกลายเป็นคนติดฝิ่น

เมื่อหมดภารกิจรับราชการทหารเมื่อปี ๒๔๙๗ แล้ว ได้สมัครสอบในตำแหน่งพลขับรถกองร้อยพลาริการ ประจำค่ายพระนครสวรรค์ **ผมสอบได้แต่นายทหารยศพันเอกผู้หนึ่งไม่ต้องการผม ท่านบอกผมเป็นนักเลง ท่านไม่ต้องการ** อีกฝ่ายหนึ่งต้องการ จนเกือบมีเรื่องกัน ในที่สุดร้อยเอกท่านหนึ่งปลอบผมว่าไม่ต้องเสียใจ ในเมื่อเขาไม่ต้องการเรา เราก็ไปเสียจากที่นี่ **ผมปลดจากทหารแล้วไม่ได้กลับบ้านเหมือนเพื่อน ๆ ผมเช่าโรงแรมอยู่ และเที่ยวค้าขายของเถื่อน เล่นการพนันบ้างตามโอกาส แต่จะค้าของเถื่อนเสียเป็นส่วนใหญ่**

แต่แล้วเหตุการณ์ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น ในเมื่อสายสืบของตำรวจได้บอกกับผมว่า ให้ผมออกจากจังหวัดพิษณุโลก กลับบ้านภายใน ๒๔ ชั่วโมง ผมก็เลยต้องออกจากพิษณุโลกกลับบ้านเกิดที่จังหวัดพิจิตร อำเภอตะพานหิน อยู่บ้านได้เดือนเศษ ก็เดินทางเข้ากรุงเทพฯ พักอยู่ที่บ้าน **พี่แก้ว สิงห์ทะเล** ออกพบปะเพื่อนฝูงและเที่ยวหาลูกพี่ตามโรงยาฝิ่น ต่อมาได้เข้ารับราชการทหารอีกครั้งในตำแหน่งพลขับรถ โดยความช่วยเหลือของนายทหารท่านหนึ่ง **แม้จะได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชา แต่ในทางส่วนตัวแล้ว ผมยังติดยาฝิ่นและกัญชา พอเลิกจากงานผมจะไม่กลับบ้าน บางครั้งนอนที่โรงฝิ่นเลย**

ครั้งหนึ่งถูกส่งตัวเข้าเรือนจำ ๑๕ วัน เพราะติดยาเฮโรอีนอย่างหนัก ผมเห็นว่าชีวิตราชการจะไม่มีอนาคต ผมออกจากเรือนจำจึงลาราชการ ๗ วัน เพื่อไปเล็กลยาเสพติดที่วัดถ้ำกระบอก การรักษาได้ผลคือ เลิกเฮโรอีนได้ **แต่ยังกินเหล้าและสูบกัญชามาก** ในเวลาต่อมาได้ไปเรียนพลขับรถสายพานลำเลียงพลที่จังหวัดกาญจนบุรี เป็นเวลา ๑ เดือน และในปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้ย้ายจากกรุงเทพฯ มาอยู่ที่กองร้อย ข.ส. ที่ ๖ จังหวัดพิษณุโลก ในตำแหน่งพลขับรถ

พ.ศ. ๒๕๑๑ ทางราชการได้ส่งผมขึ้นไปประจำที่ทุ่งช้าง ซึ่งกำลังมีศึกหนัก งานประจำคือการคุ้มกันฐาน และออกปฏิบัติการคุ้มกันการสร้างทาง เหตุการณ์ขณะที่ผมปฏิบัติหน้าที่อยู่เพียง ๒ เดือนเศษ ฝ่ายเราถูกส่งกลับหน่วยปกติเมื่อปี ๒๕๑๓ และถูกส่งไปปฏิบัติภารกิจต่อที่จังหวัดเพชรบูรณ์

ในตรรกะของผม เห็นว่าช่องว่างระหว่างบุคคลสมัยใหม่มีมากเหลือเกิน การกินเหล้า สูบกัญชา เป็นประจำของชีวิต **ผมไม่เคยคิดจะเลิกเรื่องความเมามากจากอบายมุขเหล่านี้เลย** ต่อมาทางราชการได้มีการริเริ่มพัฒนาทางด้านจิตใจ ผมก็มาอบรมตามคำสั่งของทางกองทัพภาคที่ ๓ จุดแรกรู้สึกว่าจะยุ่ง ๆ เวลาท่านผู้ให้การอบรม จุดหมายปลายทางคืออยากให้เห็นทหารทุกคนทำความดี ละความชั่ว จิตใจสงบ ทำใจให้มีความสุขสดชื่นและเบิกบาน ส่วนตัวผมเองนั้นพอฟังแล้วรู้สึกใช้ความคิดมากกว่า ความสุขทางใจนั้นต้องมีความมีเมตตาจึงจะมีความสุข สุขที่มีองค์ประกอบจากการหาความสุข จากการเปลี่ยนแปลงทรัพย์สิน เพื่อจับจ่ายใช้สอยหาความสุขเครื่องของของเมา ความไม่สำเร็จในขั้นต้นและความวิบัติต่าง ๆ จะเกิดขึ้นเสมอเมื่อมีความมีเมตตา

ผมเริ่มจะมีธรรมะจากท่านพระครูภาวนา วัดพรหมบุรี พระคุณท่านเป็นผู้ปรุปรองให้เกิดอรรถรสแห่งธรรมะ ผมจึงฝึกจิตตามที่พระคุณท่านแนะนำ พยายามทำจิตตามที่เรที่ตั้งใจไว้ ปฏิบัติได้บ้าง ไม่ได้บ้าง แต่แล้วผลของการปฏิบัติจะสำเร็จผลตามที่เรที่ตั้งใจไว้ ตามที่ผมว่าสำเร็จนั้น ไม่ใช่ว่าจะรู้ นรก-สวรรค์ หรือพบเห็นนรก-สวรรค์ หาใช่ไม่

สิ่งที่ผมว่าสำเร็จนั้นคือ การปฏิบัติที่เราทำจิตบังคับใจให้เกิดสติ แล้วจะเกิดปัญญา ทำให้ผลเลิกสิ่งที่ไม่ต้องการ สิ่งนั้นคือเหล้า-กัญชา-บุหรี่ การที่ผมเลิกกินเหล้า ผมเลิกเองโดยใช้ธรรมะเข้ามาช่วยบังคับใจให้รู้ถึงผลได้ผลเสีย ปัญญาจะก่อและ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโม

ประสานการณ์ในชีวิต
www.jarun.org

เกิดขึ้น พิสูจน์ได้จากตัวเอง นี่คือการสำเร็จในการปฏิบัติกับพระคุณท่านหลวงพ่อกษานาวิสุทธิคุณ แห่งวัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี

คติ - พอใจในสิ่งที่มี ยินดีในสิ่งที่ได้

----- จบ -----